

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήναι 17 /10/2005

Αριθμ. γνωμ. 9

Αριθμ. πρωτ. 3139

ΠΡΟΣ

ΤΟΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΕΦΕΤΕΙΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Α. Εκ των διατάξεων των άρθρων 24 παρ. 5 στοιχ. β' και 25 παρ. 2 ν. 1756/1988 προκύπτει, ότι κατ' εξοχήν αρμόδιος δια την γνωμοδότησιν την οποίαν ζητείτε είναι ο οικείος εισαγγελεύς πρωτοδικών, ο οποίος γνωμοδοτεί επί των ερωτήσεων που υποβάλλουν εις αυτόν, όχι μόνον τα φυσικά πρόσωπα που απαριθμούνται εις το άρθρον 24 παρ. 5 στοιχ. β', αλλά και τα συλλογικά όργανα αυτών εις τα οποία έχει δικαίωμα να απευθύνη παραγγελίας, γενικής οδηγίας και συστάσεις σχετικές με την άσκησιν των καθηκόντων των, ασκών προσθέτως επ' αυτών εποπτείαν και έλεγχον. Εις περίπτωσιν κατά την οποίαν ο εισαγγελεύς πρωτοδικών διστάζει ή αμφιβάλλει δύναται να ζητήσει την γνώμην του οικείου εισαγγελέως εφετών, ο οποίος έχει την ιδίαν με αυτόν αρμοδιότητα σχετικώς με τα αναφερόμενα εις το άρθρον 24 παρ. 5 στοιχ. β' φυσικά πρόσωπα και τα συλλογικά αυτών όργανα που εδρεύουν εις την περιφέρειαν της εισαγγελίας εφετών που προΐσταται (γν. Εισ.

ΑΠ 1002/1995 Ελλ Δνη 36 σελ. 1670, 46/1966, 5/1958 κ.α.). Ο εισαγγελεύς του Αρείου Πάγου γνωμοδοτεί επί διχοστασίας μεταξύ κατωτέρων εισαγγελέων και επί θεμάτων γενικωτέρου ενδιαφέροντος. Η απ' ευθείας όμως προσφυγή εις την εισαγγελίαν του Αρείου Πάγου προς γνωμοδότησιν, αντί των οικείων εισαγγελέων πρωτοδικών ή εφετών, υπό των κατά τόπους διαφόρων συλλόγων όπως συμβολαιογραφικών, δικαστικών επιμελητών κ.λ.π., θα την κατέκλυζε με πληθώραν αιτήσεων προς γνωμοδότησιν, με συνέπειαν τον αποσυντονισμόν και την απορρύθμισιν αυτής από τον κύριον και πρωταρχικόν σκοπόν της που είναι ο έλεγχος της ορθής ερμηνείας και εφαρμογής των νόμων υπό των δικαστηρίων. Δι' αυτό και πρέπει η προσφυγή εις την εισαγγελίαν του Αρείου Πάγου προς παροχήν γνωμοδοτήσεως να γίνεται με φειδών και περίσκεψιν.

Β. Επί του ερωτήματος που περιέχεται εις το υπ' αριθμ. πρωτ. 702/2005 έγγραφόν σας, η γνώμη μας είναι η ακόλουθος:

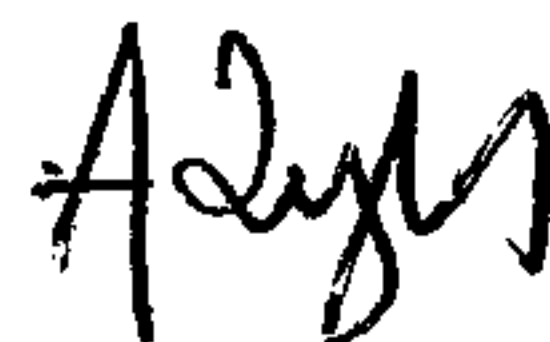
Υπό των διατάξεων των παρ. 1 και 3 του άρθρου 6 ν. 1665/1986 όπως τούτο συνεπληρώθη δια του άρθρου 11 ν. 2367/1995 προβλέπεται ειδική κατηγορία συμβάσεων χρηματοδοτικής μισθώσεως. Εξ άλλου υπό της διατάξεως της παρ. 2 του αυτού άρθρου ορίζεται, ότι τα δικαιώματα των συμβολαιογράφων ενώπιον των οποίων καταρτίζονται αι συμβάσεις που προβλέπονται εις τας παρ. 1 και 3 περιορίζονται εις τα κατώτατα όρια των δικαιωμάτων των που ισχύουν δια τας συμβάσεις δανείων ή πιστώσεων υπό τραπεζών επενδύσεων δια παραγωγικάς επενδύσεις. Τα ανωτέρω καταβλητέα δικαιώματα περιορίζονται εις τας πενήντα χιλιάδας δραχμάς. Δι' αποφάσεων των Υπουργών Δικαιοσύνης και Βιομηχανίας, Ενεργείας και Τεχνολογίας το ανωτέρω ποσόν δύναται να αναπροσαρμόζεται. Περαιτέρω εις την διάταξιν του άρθρου 40 παρ. 1 ν. 2830/2000 Κώδιξ Συμβολαιογράφων ορίζεται, ότι ο συμβολαιογράφος δια πάσαν παροχήν υπηρεσίας που προσφέρει, αν σχετίζεται με την αρμοδιότητά του ή επιβάλλεται υπό του νόμου, όπως και δια την έκδοσιν αντιγράφων και περιλήψεων, δικαιούται παγίας αμοιβής. Επιπλέον της αμοιβής αυτής και προκειμένου δια πράξεις που το αντικείμενόν των είναι αποτιμητόν εις χρήμα,

δικαιούται να λάβη και αναλογικήν αμοιβήν, που υπολογίζεται με βάση την συνολικήν δηλουμένην αξίαν εις το συμβόλαιον ή την μεγαλυτέραν αξίαν που καθορίζεται υπό της αρμοδίας αρχής προσωρινώς ή οριστικώς. Αι αμοιβαί αυταί καθορίζονται τουλάχιστον ανά τριετίαν δια κοινών αποφάσεων υπό των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Δικαιοσύνης και Οικονομικών, μετά γνώμης της Συντονιστικής Επιτροπής Συμβολαιογραφικών Συλλόγων Ελλάδος. Τέλος κατά την παρ. 1 της Κ. Υ. Α. Οικον- Οικονομ., Δικ/νης 40330/18-4/5-5-2005 (ΦΕΚ Β 559/2005), α) ο συμβολαιογράφος δια πάσαν πράξιν που καταρτίζει εισπράττει ως παγίαν αμοιβήν δώδεκα ευρώ (12,00). β) Επιπλέον της αμοιβής αυτής και προκειμένου δια πράξεις που το αντικείμενόν των είναι αποτιμητόν εις χρήμα, εισπράττει και αναλογικήν αμοιβήν ένα και είκοσι τοις εκατόν (1,20%), που υπολογίζεται με βάση την συνολικήν αξίαν που δηλώνεται εις το συμβόλαιον ή την μεγαλυτέραν αξίαν που καθορίζεται από την αρμοδίαν αρχήν προσωρινώς ή οριστικώς.

Εκ των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει σαφώς, ότι αι προβλεπόμεναι εις το άρθρον 6 ν. 1665/1986 συμβάσεις χρηματοδοτικής μισθώσεως έχουν αντικείμενον αποτιμητόν εις χρήμα. Επομένως η αμοιβή την οποίαν εισπράττει ο συμβολαιογράφος είναι αναλογική, που περιορίζεται εις τα κατώτατα όρια των δικαιωμάτων που ισχύουν δια συμβάσεις δανείων ή πιστώσεων υπό τραπεζών επενδύσεων δια παραγωγικάς επενδύσεις. Ουδεμίαν δε ασκεί επιρροήν ότι δια του εδ. β της παρ. 2 του ανωτέρου άρθρου 6 το ως άνω ποσόν της αναλογικής αμοιβής του συμβολαιογράφου καθορίζεται εις 50.000 δρχ. Ο περιορισμός αυτός της αναλογικής αμοιβής εις το ανωτέρω ποσόν, που είναι αμφιβόλου συνταγματικότητος (πρβλ ολ. Α. Π. 10/2003 Νο Β 51 σελ. 1410), δεν μεταβάλλει τον χαρακτήρα της αμοιβής αυτής από αναλογικής εις παγίαν, διότι επί των συμβάσεων αυτών των παρ. 1 και 3 του άρθρου 6 υπολογίζονται αναμφιβόλως αναλογικά δικαιώματα των συμβολαιογράφων, δεδομένου ότι είναι, ως ελέχθη, αποτιμηταί εις χρήμα (πρβλ. ολ Α. Π. 10/2003 ενθ' ανωτ.). Η άποψις περί αναλογικής αμοιβής ενισχύεται και εκ της διατάξεως του άρθρου 117 του άνω ν. 2830/2000, δεδομένου ότι εις τας συμβάσεις χρηματοδοτικής

μισθώσεως συμβαλλομένη είναι πάντοτε τράπεζα. Εκ των διατάξεων των άρθρων 40 παρ. 1 ν. 2830/2000 και 1 της προαναφερθείσης 40330/2005 ΚΥΑ καθορίζεται ως μοναδικόν κριτήριο δια τον υπολογισμόν της συμβολαιογραφικής αμοιβής το αποτιμητόν ή μη εις χρήμα της σχετικής πράξεως. Κατά συνέπειαν όταν επέρχεται περιορισμός του ανωτέρω ορίου της αναλογικής αυτής αμοιβής, το γεγονός τούτο δεν δύναται να μετατρέψη αυτήν εις παγίαν. Άλλως θα ηλλοιώνετο το νόημα των προαναφερθεισών διατάξεων που εθέσπισαν εν και μόνον κριτήριο διακρίσεως, ήτοι το είδος της συμβάσεως.

Ο Γνωμοδοτών Εισαγγελεύς

Ανδρέας Ζύγουρας

Αντεισαγγελεύς Αρείου Πάγου